

Het boek Joël en de Laodiceaanse Zevendedagsadventkerk - Nummer zevenentwintig

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nummer zevenentwintig

Wij leggen de waarheden vast die de Leeuw uit de stam van Juda thans aan het ontzegelen is. Wij brengen waarheden met elkaar in overeenstemming om de boodschap van Joël te behandelen, welke Petrus in het boek Handelingen aanwees als de boodschap van de late regen. Wij naderen de waarheden die zich thans in het proces van vervulling bevinden, als de waarheden die de uiteindelijke scheiding teweegbrengen van de twee klassen die steeds openbaar worden wanneer een beproevende waarheid wordt ontzegeld. Wij behandelen eveneens dezezelfde ontzegelde waarheden niet alleen als de woorden van de derde engel die scheiding maakt, maar ook als de woorden die de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend tot stand brengen. De derde engel zuivert en loutert.

Sinds juli 2023 heeft de Leeuw uit de stam van Juda geleidelijk waarheden ontsloten die verband houden met de uiterlijke en innerlijke lijnen in de geschiedenis van Gods overblijfselvolk. Wij openen nu het boek Mattheüs, met het doel de rol van Petrus te begrijpen. Petrus is een symbool van Christus' verbondsverhouding met Zijn christelijke bruid—de gemeente die Hij op de Rots zou bouwen. Petrus vertegenwoordigt zowel de eerste als de laatste christelijke bruid. Petrus wordt als juist dat symbool voorgesteld in het middelste vers van de hoofdstukken elf en tweeëntwintig van Mattheüs, en die hoofdstukken zijn de middelste hoofdstukken van de parallelle lijnen van Genesis en Openbaring, van hoofdstuk elf tot tweeëntwintig. Petrus vertegenwoordigt de honderdvierenveertigduizend in de laatste dagen, en in de passage bevindt hij zich te Caesarea Filippi, dat het Panium van Daniël 11:13–15 is.

Petrus bevindt zich te Panium, en hij bevindt zich ook op de pinksterdag, in de opperzaal op het derde uur, en vervolgens in de tempel op het negende uur. De zes uren vertegenwoordigen de tijdsperiode waarin de honderdvierendertigduizend worden verzegeld in de aanloop naar de komst van de zondagswet. Ook de kruisiging van Christus begon op het derde uur en Hij stierf op het negende uur, hetgeen leidde tot de opstanding, die het pinksterseizoen inleidde dat eindigde met Petrus op Pinksteren op het derde en negende uur. Toen de Voorzienigheid het evangelie tot de heidenen zond, liet Cornelius op het negende uur Petrus roepen. Het derde uur vertegenwoordigde ook het morgenoffer en het negende uur het avondoffer.

De periode van zes uur werd uitgebeeld door de periode van de kampbijeenkomst te Exeter en de grote teleurstelling van 22 oktober 1844. In Handelingen wordt Petrus voorgesteld als iemand die één wordt met de anderen die de honderdvierenvijftigduizend vormen aan het einde van hoofdstuk één, wanneer Judas door Matthias wordt vervangen. Dan is het getal voltallig geworden. In het

verhaal wordt een specifieke voortgang aangewezen.

Petrus is eerst in de bovenzaal, en daarna in de tempel. Wanneer hij in de bovenzaal is, is het het derde uur, en in de tempel is het het negende uur. De presentatie op het derde uur bracht de doop van drieduizend zielen voort.

Zij dan die zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en op diezelfde dag werden aan hen omstreeks drieduizend zielen toegevoegd. Handelingen 2:41.

Vanaf de nummering aan het einde van hoofdstuk één tot aan de tempel op het negende uur stelt deze periode de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend voor.

De honderdvierenveertigduizend zullen de boodschap van de rechtvaardiging door het geloof verkondigen, welke in waarheid de boodschap van de derde engel is. Rechtvaardiging is het werk van God, waarbij Hij de heerlijkheid van de mens in het stof neerlegt, zoals zuster White zo treffend heeft opgemerkt.

„Wat is rechtvaardiging door het geloof? Het is het werk van God, waarbij Hij de heerlijkheid van de mens in het stof legt en voor de mens doet wat het niet in diens macht ligt voor zichzelf te doen. Wanneer mensen hun eigen nietigheid zien, zijn zij bereid bekleed te worden met de gerechtigheid van Christus. Wanneer zij beginnen God de gehele dag te prijzen en te verheffen, dan worden zij door te aanschouwen veranderd naar hetzelfde beeld. Wat is wedergeboorte? Het is aan de mens openbaren wat zijn eigen werkelijke natuur is, dat hij in zichzelf waardeloos is. Deze lessen hebt u nooit geleerd. O, dat u de waarde van de menselijke ziel mocht beseffen.” Manuscript Releases, volume 20, 117.

Een voorbeeld van de boodschap van rechtvaardiging zoals die door de honderd vierenveertigduizend wordt gebracht, is Gideon, die een verbondsman is, want zijn naam werd veranderd in Jerubbaäl. Gideons boodschap bestond hierin dat hij een brandende fakkel in een aarden vat plaatste, vervolgens het vat verbrijzelde, op een bazuin blies en uitriep: “het zwaard des HEEREN en van Gideon.” Het zwaard van Gideon was ook het zwaard des HEEREN, want het zwaard is Gods Woord, dat de vereniging van Goddelijkheid met menselijkheid is. Die boodschap werd uitgebeeld door de bazuin en zijn uitroep, terwijl hij het vat verbrijzelde. Het vat is de mensheid, die verbroken moet worden, of in het stof vernederd, opdat het licht van Gods heerlijkheid moge doorbreken.

Voordat Gideon de boodschap verkondigde, verzamelde hij door middel van een beproevingsproces 300 mannen. Toen dit proces was voltooid, had Gideon driehonderd mannen. 300 is een tiende van de drieduizend op Pinksteren. Zij vertegenwoordigen het leger dat in Ezechiël zevenendertig wordt opgewekt en dat binnengaat in het eeuwige verbond.

Daarop profeteerde ik zoals Hij mij geboden had, en de adem kwam in hen, en zij werden levend en gingen op hun voeten staan, een buitengewoon groot leger. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis van Israël; zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze hoop is verloren; wij zijn afgesneden, ieder voor zich. Ezechiël 37:10, 11.

Het huis van Israël is afgesneden om zijn delen, en Ezechiël gaat aanschouwelijk maken hoe de delen van Juda en Efraïm die zijn afgesneden, één volk zullen worden. Dat leger bestaat uit twee stokken die van elkaar gescheiden zijn geweest, maar die tot één stok worden samengevoegd wanneer zij in verbond treden met God.

Bovendien zal Ik een verbond van vrede met hen sluiten; het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal hun een plaats geven, hen vermenigvuldigen, en Mijn heiligdom in hun midden zetten tot in eeuwigheid. Ook zal Mijn tabernakel bij hen zijn; ja, Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn. En de heidenvolken zullen weten dat Ik, de HEERE, Israël heilig, wanneer Mijn heiligdom in hun midden zal zijn tot in eeuwigheid. Ezechiël 37:26–28.

De „heideneen zullen weten dat de HEERE” Israël heiligt, wanneer Hij Zijn heiligdom in hun midden plaatst. De vereniging van Gods heiligdom met Gods volk stelt de vereniging van de menselijke tempel met de goddelijke tempel voor, en wanneer dat plaatsvindt, worden Gods getrouwe 300 verzegeld, en kan de wereld slechts worden gewaarschuwd door een volk te zien dat tijdens de zondagwetcrisis geheiligd wordt.

„Het werk van de Heilige Geest is de wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. De wereld kan slechts worden gewaarschuwd door te zien dat zij die de waarheid geloven, door de waarheid geheiligd zijn, handelen naar hoge en heilige beginselen, en in verheven en edele zin de scheidslijn tonen tussen hen die de geboden van God onderhouden en hen die die onder hun voeten vertrappen. De heiliging door de Geest markeert het verschil tussen hen die het zegel van God hebben en hen die een onechte rustdag onderhouden. Wanneer de beproeving komt, zal duidelijk worden aangetoond wat het merkteken van het beest is. Het is het houden van de zondag. Zij die, nadat zij de waarheid hebben gehoord, deze dag blijven beschouwen als heilig, dragen het merkteken van de mens der zonde, die meende tijden en wetten te veranderen.” Bible Training School, 1 december 1903.

Gods heiligdom wordt met Zijn kerk verenigd wanneer de kerk verandert van de strijdende kerk in de zegevierende kerk. Het verbond waarnaar Ezechiël verwijst, wordt voorgesteld in samenhang met de vereniging van de twee stokken, die één volk vormen.

Zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal de stok van Jozef nemen, die in de hand van Efraïm is, en van de stammen van Israël, zijn metgezellen, en Ik zal die bij hem voegen, namelijk bij de stok van Juda, en Ik zal ze maken tot één stok, en zij zullen één zijn in Mijn hand. En de stokken waarop gij schrijft, zullen in uw hand zijn voor hun ogen. En zeg tot hen,

Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal de kinderen Israëls wegnemen uit het midden van de heidenen, waarheen zij gegaan zijn, en Ik zal hen van alle kanten vergaderen en hen brengen in hun land. En Ik zal hen in het land, op de bergen Israëls, tot één volk maken; en één Koning zal hun allen tot Koning zijn; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch ooit weer in twee koninkrijken verdeeld worden. Ook zullen zij zich niet meer verontreinigen met hun afgoden, noch met hun gruwelijke dingen, noch met enige van hun overtredingen; maar Ik zal hen verlossen uit al hun woonplaatsen, waarin zij gezondigd hebben, en Ik zal hen reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn. Ezechiël 37:19–23.

De staf van Efraïm en de staf van Juda zijn de twee verstrooiingen van 2520 jaar over Efraïm en Juda die hun voltooiing bereikten in respectievelijk 1798 en 22 oktober 1844. Zij werden het ene volk van het moderne geestelijke Israël op 22 oktober 1844, toen het werk van de reiniging van Zijn volk, of van Zijn heiligdom, begon. Die geschiedenis is een voorafbeelding van de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend die gezuiverd en gelouterd (gereinigd) zullen worden door de Bode van het Verbond, die plotseling tot Zijn tempel komt bij de zondagswet. Wanneer die loutering is volbracht, vlak vóór de zondagswet, zal de triomferende gemeente een koning over zich hebben, en die koning is David, die zijn regering begon op dertigjarige leeftijd. Het is dezelfde David die in Mattheüs hoofdstuk één de veertiende generatie sinds Abraham is. Dit duidt op een derde getuige van David bij de zondagswet. Het machtige leger dat uit de twee staven wordt opgewekt, wordt geleid door koning David, wanneer de gemeente van het onkruid wordt gezuiverd.

En mijn knecht David zal koning over hen zijn; en zij allen zullen één herder hebben; ook zullen zij wandelen in mijn verordeningen en mijn inzettingen onderhouden en die doen. En zij zullen wonen in het land dat Ik aan Jakob, mijn knecht, gegeven heb, waarin uw vaderen gewoond hebben; en zij zullen daarin wonen, zij, en hun kinderen, en de kinderen van hun kinderen, tot in eeuwigheid; en mijn knecht David zal voor eeuwig hun vorst zijn. Ezechiël 37:24, 25.

Dat leger bestaat ook uit de priesters van 1 Petrus, hoofdstuk twee, die dertig jaar oud zijn wanneer zij hun dienst beginnen.

Ook gij, als levende stenen, wordt opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus. 1 Petrus 2:5.

Die priesters werden ook uitgebeeld door de driehonderd Milleritische predikers die de driehonderd in 1843 gepubliceerde kaarten namen en deze gebruikten om de boodschap aan hun generatie te brengen.

„Na enige bespreking over dit onderwerp werd eenstemmig besloten driehonderd exemplaren, gelijk aan dit, te laten lithograferen, hetgeen spoedig werd volbracht. Zij werden ‘de ’43-kaarten’ genoemd. Dit was een zeer belangrijke Conferentie.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„Onze geschiedenis laat nu zien dat er honderden waren die onderwezen aan de hand van dezelfde chronologische kaarten als William Miller, allen van hetzelfde stempel. Toen was er de eenheid van de boodschap, allen met één enkel thema: de komst van de Heere Jezus op een bepaalde tijd, 1844.” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

De 300 Milleritische predikers volbrachten hun werk tijdens de geschiedenis van de eerste engel, en de inspiratie deelt ons mee dat de eerste engel een voorafbeelding is van de derde engel. Zij waren volgens Joseph Bates „allen van één stempel.” Gideon geeft zijn leger van driehonderd de opdracht te doen zoals hij deed. De 300 Milleritische predikers, die werden voorafgebeeld door Gideons leger van driehonderd, moeten in lijn worden gebracht op 9/11, waar de eerste boodschap met kracht wordt bekleed en de beproeving begint.

Toen stond Jerubbaäl, dat is Gideon, vroeg op, met al het volk dat bij hem was, en zij legerden zich bij de bron Harod; zodat het leger van de Midianieten ten noorden van hen lag, bij de heuvel More, in de vallei. En de HEERE zei tot Gideon: Het volk dat bij u is, is te talrijk voor Mij om de Midianieten in hun hand te geven, opdat Israël zich niet tegen Mij zou beroemen door te zeggen: Mijn eigen hand heeft mij verlost. Ga nu dan heen, roep het uit ten aanhoren van het volk en zeg: Wie bevreesd en bang is, laat die terugkeren en vroegtijdig vertrekken van het gebergte Gilead. Toen keerden van het volk tweeëntwintigduizend terug, en er bleven tienduizend over. En de HEERE zei tot Gideon: Het volk is nog te talrijk; breng hen af naar het water, en Ik zal hen daar voor u beproeven. En het zal geschieden dat van wie Ik tot u zeg: Deze zal met u gaan, die zal met u gaan; en van wie Ik tot u zeg: Deze zal niet met u gaan, die zal niet gaan.

Toen liet hij het volk afdalen naar het water; en de HEERE zei tot Gideon: Ieder die van het water lapt met zijn tong, zoals een hond lapt, die zult gij afzonderlijk zetten; evenals ieder die zich op zijn knieën neerbuigt om te drinken. En het aantal van hen die laptten, terwijl zij hun hand naar hun mond brachten, was driehonderd man; maar al het overige volk boog zich neer op hun knieën om water te drinken. Richteren 7:1–6.

Gideons naam wordt veranderd in Jerubbaäl, wat betekent: „met Baäl strijden.” Gideon betekent „veller”, en Johannes de Doper legde de bijl aan de wortel van de boom. Johannes was een type van William Miller, de boodschapper van de eerste engel; daar ligt de overeenkomst met Gideon. Gideon is Miller, de alfa-Elia, in de geschiedenis van de drie engelen.

De Midianieten zijn de noordelijke vijand, en zij legerden zich bij de heuvel More, en Gideon bij de bron Harod, wat vrees en verschrikking betekent. 9/11 introduceerde het terrorisme en de eerste boodschap is een oproep om God te vrezen. Gideon bevindt zich bij 9/11, bij de bron Harod (terrorisme), en de noordelijke vijand in de vallei bij de heuvel More, wat vroege regen betekent. Bij 9/11 begon de besprenging van de late regen, die de vroege regen is, neer te vallen vanaf de heuvel More. Na de eerste van twee beproevingen werden de tweeëntwintigduizend van de berg Gilead naar huis gezonden. Gilead betekent wegmerk, en het wegmerk waar de tweeëntwintigduizend naar huis werden gezonden, is de eerste teleurstelling van 19 april 1844 of 18 juli 2020. Tweeëntwintig markeert het wegmerk van de eerste teleurstelling, evenals 22 de dag aanduidt waarop de grote teleurstelling kwam op 22 oktober 1844.

De volgende beproeving was de beproeving van het water, geïllustreerd in de Milleritische geschiedenis door de kampbijeenkoms te Exeter, waar zich twee tenten bevonden die met water in verband stonden en aldus twee klassen van aanbidders voorstelden. Exeter betekent „vesting aan het water”, en de andere tent werd ingenomen door de dwaze maagden uit Watertown. Exeter vertegenwoordigt de waterbeproeving van Gideon, maar het ging niet zozeer om het water zelf als wel om de methode die werd gebruikt om het water te drinken. De ene klasse was te vermoeid om in beweging te blijven terwijl zij het water opschepten, en de andere klasse bleef voorwaarts gaan. De ene klasse was de vermoeide klasse, voorgesteld door Lea, in tegenstelling tot Rachel, die de goede reiziger was.

De bediening van Future for America was Gideon op 9/11, toen de eerste van twee beproevingen een grote groep uit Gideons schare zou zuiveren. Het terrorisme van 9/11 duidt de bron van Harod van vrees en verschrikking aan, en de heuvel van More identificeert het begin van de late regen. Een scheiding vond plaats op 18 juli 2020, toen tweeëntwintigduizend weggingen, en markeerde aldus de komst van de vertoef tijd met het getal tweeëntwintig. Gideons driehonderd zijn degenen die de tweede beproeving doorstaan, namelijk de beproeving van de methodologie van de late regen zoals aangeduid in Jesaja achtentwintig.

Petrus bevindt zich zowel bij Panium als bij Pinksteren. Pinksteren is de zondagswet, en Daniël elf vers zestien is eveneens de zondagswet. Verzen dertien tot en met vijftien van hoofdstuk elf van Daniël zijn Panium, en die verzen vertegenwoordigen de uiterlijke profetische geschiedenis die tot de zondagswet leidt, en Petrus in Handelingen, op het derde en negende uur, vertegenwoordigt de innerlijke profetische geschiedenis die tot de zondagswet leidt. De uiterlijke lijn identificeert de geschiedenis die tot het merkteken van het beest leidt, en de innerlijke identificeert de geschiedenis van de verzegeling van de honderdvierenvijftigduizend. Aangezien Petrus in zowel de uiterlijke als de innerlijke geschiedenis, die thans in vervulling is, zo'n belangrijk symbool is, scheen het passend Petrus te plaatsen binnen de profetische context die onder de oppervlakkige lezing van de Schrift doorloopt.

De twaalf Messiaanse profetieën die in het boek Matteüs als vervuld worden aangeduid, vertegenwoordigen de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend. De „tijd van het einde” markeert het begin van een hervormingsbeweging, en evenals de geboorte van Aäron en Mozes de „tijd van het einde” markeerde in de lijn van Mozes, de alfa van Christus, zo markeerden ook de geboorte van Johannes en zijn neef Jezus de „tijd van het einde” in 1989. Of het de moeite waard is de twaalf Messiaanse profetieën te beschouwen, wordt des te intrigerender wanneer dit in context wordt geplaatst door een andere vraag op te werpen. Welk ander bijbelboek markeert evenzovele Messiaanse vervullingen als in Matteüs worden aangetroffen?

„Het werk van God op aarde vertoont van eeuw tot eeuw een treffende gelijkenis in elke grote hervorming of godsdienstige beweging. De beginselen volgens welke God met de mensen handelt, blijven altijd dezelfde. De belangrijke bewegingen van het heden vinden hun parallel in die van het verleden, en de ervaring van de kerk in vroegere eeuwen bevat lessen van grote waarde voor onze eigen tijd.” The Great Controversy, 343.

Elke hervormingsbeweging heeft een beginpunt, dat in het boek Daniël wordt aangeduid als „de tijd van het einde”. De tijd van het einde in de hervormingsbeweging van Christus was Zijn geboorte, die zowel 1798 als 1989 voorafschaduwde,

Het eerste messiaanse wegmerk—1989

En zij zeiden tot hem: In Bethleem in Judea; want aldus is geschreven door de profeet: En gij, Bethleem, in het land Juda, zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal een Leidsman voortkomen, die mijn volk Israël weiden zal. Mattheüs 2:5, 6.

Voorspelling

Maar gij, Bethlehem Efratha, al zijt gij klein onder de duizenden van Juda, toch zal uit u voortkomen tot Mij Hij die een Heerser zal zijn in Israël; Wiens oorsprongen zijn van oudsher, van de dagen der eeuwigheid. Micha 5:2.

1989 was de tijd van het einde voor de beweging van de derde engel. Zij trad in 126 jaar na de opstand van 1863 in, en werd vertegenwoordigd door Ronald Reagan en George Bush sr. De tijd van het einde in de geschiedenis van Mozes was de geboorte van Aäron en Mozes, evenals de tijd van het einde in de geschiedenis van Christus de geboorte van Johannes de Doper en Christus was. Wanneer het boek Daniël wordt ontzegeld, zoals dat in 1989 gebeurde, neemt de kennis toe. Die toename van kennis leidt tot het tweede wegmerk en identificeert wanneer uit de kennis die werd ontzegeld een beproevende boodschap wordt ontwikkeld.

Elke hervormingsbeweging markeert een punt waarop de boodschap wordt geformaliseerd en daarna een beproevende boodschap wordt. Christus verklaart de beproeving altijd vooraf, voordat Hij mannen en vrouwen verantwoordelijk houdt voor die beproeving. Aan Adam en Eva werd van tevoren meegedeeld welke gevolgen zouden intreden indien zij ongehoorzaam waren, en God verandert nooit.

En de HEERE God gebod den mens, zeggende: Van allen boom dezès hofs zult gij vrij eten; maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven. Genesis 2:16, 17.

William Miller heeft de beproevende boodschap van de eerste engel in 1831 tot en met 1833 „geformaliseerd”. De boodschap van de honderdvierenveertigduizend werd in 1996 geformaliseerd, met de publicatie van het tijdschrift Time of the End, dat de laatste zes verzen van Daniël elf behandelt, die in 1989 werden ontzegeld. In dat jaar werd ook de publicatie getiteld Prophetic Time Lines uitgegeven, en daarin werd de methodologie uiteengezet die tweeëntwintigmaal krachtiger is dan de regels die door William Miller werden aangenomen. Die regels worden thans uiteengezet in de publicatie Prophetic Keys. De regels die allen die de boodschap van de derde engel verkondigen zullen hanteren, zijn Millers regels.

„Zij die zich bezighouden met de verkondiging van de boodschap van de derde engel, onderzoeken de Schriften volgens hetzelfde plan dat Vader Miller aannam.” Review and Herald, 25 november 1884.

Millers regels zijn de alfa en de Profetische Sleutels zijn de omega. De enige manier om een profetische beproevingsboodschap te doorstaan, is de studiemethodologie toe te passen die in Gods Woord is uiteengezet. De ware boodschap kan niet worden gescheiden van de ware methodologie die de boodschap bevestigt. In elke hervormingsbeweging wordt de beproevingsboodschap voor die generatie uiteengezet, en zij omvat de juiste methodologie als een element van de wegwijzer. Millers boodschap was gebaseerd op het ontzegelen van het boek Daniël. Zijn boodschap was Gideons boodschap, want ook zij bracht een leger van driehonderd voort.

En hij verdeelde de driehonderd man in drie groepen, en hij gaf ieder een bazuin in de hand, met lege kruiken en fakkels binnen in de kruiken. En hij zei tot hen: Ziet op mij en doet evenzo; en zie, wanneer ik kom aan de buitenkant van het leger, dan zal het geschieden dat,

zoals ik doe, gij ook zult doen. Wanneer ik op de bazuin blaas, ik en allen die bij mij zijn, blaast dan ook gij op de bazuinen rondom het gehele leger, en roept: Het zwaard van de HEERE en van Gideon. Richteren 7:16–18.

Millers boodschap was de „bazuin” en het „zwaard”. Toch was het het zwaard van zowel Gideon als van de Heer. Het Woord van de Heer werd in 1611 gepubliceerd, en 220 jaar later publiceerde Miller zijn boodschap van de eerste engel. De Onafhankelijkheidsverklaring werd in 1776 gepubliceerd, en 220 jaar later, in 1996, werd de boodschap van de derde engel gepubliceerd. Die van Miller was de innerlijke boodschap van de eerste engel aan Gods volk, zoals voorgesteld door het visioen van de rivier de Ulai, dat de opening van het oordeel aankondigde. De boodschap van de derde engel van Future for America is de uiterlijke boodschap aan Gods volk, zoals voorgesteld door het visioen van de rivier de Hiddekel, dat de sluiting van het oordeel aankondigt.

De profetische methodologie wordt voorgesteld door een van de Messiaanse profetieën die door Mattheüs als in Christus vervuld wordt aangeduid, en doet aldus 1831 als type uitkomen, waarbij de „vader” zijn zoon in 1996 vertegenwoordigt. De twee getuigen van de methodologie zijn een alfa en omega, en met de betrokkenheid van de menselijke boodschapper vestigen zij samen een vader-zoonverhouding, welke de verhouding is van de Elia-boodschap van Maleachi. De harten van de vader worden tot de kinderen gekeerd, en omgekeerd. Millers regels moeten worden verbonden met de regels die als Prophetic Keys zijn getiteld. Het nieuwe licht moet op het oude licht worden gebouwd. Degenen die ervoor kiezen de methodologie van 1831 en 1996 niet toe te passen, zijn vervloekt. De ene klasse is vervloekt, en de andere is gezegend. De keuze is aan u?

Het tweede messiaanse wegmerk —1996

Opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, die zegt: Ik zal mijn mond openen in gelijkenissen; Ik zal dingen verkondigen die verborgen zijn geweest van de grondlegging der wereld af. Mattheüs 13:35.

Voorspelling

Ik zal mijn mond openen met een gelijkenis; ik zal verborgenheden uit de oudheid uitspreken. Psalmen 78:2.

De duistere uitspraken, de gelijkenissen die de Leeuw uit de stam van Juda „uitspreekt”, vormen regel op regel uiteenzettingen van waarheden die sinds de grondlegging van de wereld verzegeld zijn geweest, of verborgen zijn gehouden. Zodra de boodschap geformaliseerd is, wordt zij vervolgens bekrachtigd door een vervulling van profetie die het begin van een beproevingsstijd markeert.

Toen de spade regen op 11 september 2001 begon neer te dalen, werd de opstand van 1888 en van Korach herhaald. Bij de opstand van Minneapolis in 1888 en bij de opstand van Korach werden Gods uitverkoren boodschappers verworpen, samen met de boodschap die zij brachten. Zowel het kind als het badwater werden samen weggegooid. Zij werden verworpen op grond van de veronderstelling dat de gehele gemeente even heilig was als degenen die God had uitgekozen. De opstandelingen waren niet in staat de Goddelijkheid in de menselijke boodschappers te

onderscheiden. Het enige wat zij konden zien, waren zichzelf: menselijkheid zonder Goddelijkheid; daarom meenden zij dat iedereen gelijk was.

Nu namen Korach, de zoon van Jizhar, de zoon van Kehath, de zoon van Levi, en Dathan en Abiram, de zonen van Eliab, en On, de zoon van Peleth, zonen van Ruben, mannen met zich mee. En zij stonden op tegen Mozes, met enige van de kinderen Israëls, tweehonderdvijftig vorsten der vergadering, vermaarden in de gemeente, mannen van naam. En zij vergaderden zich tegen Mozes en tegen Aäron, en zeiden tot hen: Gij neemt te veel op u, daar de gehele gemeente heilig is, ieder van hen, en de HEERE in hun midden is; waarom verheft gij u dan boven de gemeente des HEEREN? Numeri 16:1–3.

De opstand van Korach, 1888 en 9/11 wordt voorgesteld als een weigering zich te onderwerpen aan Gods keuze van uitverkoren leiderschap, terwijl men vertrouwen stelt in een valse definitie van Gods gemeente. Jeremia duidt hetzelfde verschijnsel aan wanneer de opstandelingen beweerden: „Des HEEREN tempel, des HEEREN tempel zijn deze.”

Het woord dat van de HEERE tot Jeremia kwam, luidende:

Ga in de poort van het huis des Heren staan, en verkondig daar dit woord, en zeg: Hoort het woord des Heren, gij allen van Juda, die door deze poorten binnengaat om de Here te aanbidden. Zo zegt de Here der heerscharen, de God van Israël: Betert uw wegen en uw daden, dan zal Ik u op deze plaats doen wonen. Vertrouw niet op leugenachtige woorden, zeggende: Des Heren tempel, des Heren tempel, des Heren tempel zijn deze.

Want indien gij uw wegen en uw daden grondig betert; indien gij recht doet tussen een man en zijn naaste; indien gij de vreemdeling, de wees en de weduwe niet verdrukt en op deze plaats geen onschuldig bloed vergiet, noch achter andere goden aanwandelt tot uw eigen verderf: dan zal Ik u doen wonen op deze plaats, in het land dat Ik aan uw vaderen gegeven heb, van eeuw tot eeuw.

Zie, gij vertrouwt op leugenachtige woorden, die geen nut doen. Jeremia 7:1–8.

De leugenachtige woorden van de Joden in Jeremia's tijd zijn de leugenachtige woorden van Korach en zijn metgezellen, de opstandelingen van 1888 en uiteraard de opstandelingen van 9/11. Het zijn de leugens waaronder de dronkaards van Efraïm zich verbergen in Jesaja achtentwintig.

Daarom, hoort het woord des Heren, gij spotters, die over dit volk, dat in Jeruzalem is, heerst. Omdat gij gezegd hebt: Wij hebben een verbond met de dood gesloten, en met het dodenrijk zijn wij een overeenkomst aangegaan; wanneer de overstelpende gesel zal doortrekken, zal hij tot ons niet komen; want wij hebben de leugen tot onze toevlucht gemaakt, en onder de valsheid hebben wij ons verborgen. Jesaja 28:14, 15.

Het is ook de leugen die een gebrek aan liefde voor de Waarheid vertegenwoordigt, hetgeen in 2 Thessalonicenzen een krachtige dwaling teweegbrengt.

En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven; opdat zij allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar behagen hebben gehad in de ongerechtigheid. 2 Thessalonicenzen 2:11, 12.

De „leugenachtige woorden” vertegenwoordigen de dwaze gedachte dat de kerk de plaats is waar het heil gevonden wordt, en niet in uitverkoren boodschappers en hun uitverkoren boodschappen. De verbinding tussen God en mens wordt uitsluitend door Zijn Woord tot stand gebracht en onderhouden. Hij is het Woord, en niemand komt tot de Vader dan door het Woord. Christus wordt vertegenwoordigd door Zijn uitverkoren boodschappers en de boodschap die zij brengen. Iets anders te geloven, is de Waarheid haten en een leugen geloven. Jeremia veroordeelt de Joden die op de tempel vertrouwen, door hen aan Silo te herinneren, waar Gods Ark zich sinds de intocht in het Beloofde Land had bevonden.

Daarom zal Ik met dit huis, waarover Mijn Naam is uitgeroepen en waarop gij vertrouwt, en met de plaats die Ik u en uw vaders gegeven heb, doen zoals Ik met Silo gedaan heb. En Ik zal u van voor Mijn aangezicht wegwerpen, zoals Ik al uw broeders, ja, het gehele zaad van Efraïm, weggegooid heb. Bid gij dan niet voor dit volk, en hef voor hen geen geroep noch gebed op, en doe geen voorbede tot Mij; want Ik zal u niet horen. Jeremia 7:14–16.

De goddeloze Eli en zijn twee goddeloze zonen, Hofni en Pinehas, zijn een parallel met en stemmen overeen met Korach, Dathan en Abiram, doordat zij toelieten dat zich een toenemende afval ontwikkelde totdat de genadetijd werd gesloten en alle drie op dezelfde dag stierven, evenals Korach, Dathan en Abiram. Zij sterven allen bij de zondagswet!

Bij 9/11 verwerpen en weerstaan Korachs opstand, en de opstand van Eli, de opstand van de Joden in Jeremia's getuigenis en de opstandelingen van 1888 de boodschap en de boodschappers van die periode. Die periode eindigt bij de zondagswet na twee beproevingen. De eerste beproeving loopt van 9/11 tot 18 juli 2020, en de tweede beproeving is de zuivering en verzegeling, voorgesteld door de boodschap van de Middernachtsroep. Uit dat zuiveringsproces worden Gideon en zijn driehonderd voorbereid om op hun bazuinen te blazen, en zij doen dat wanneer Samuel bij de zondagswet wordt verwekt, hetgeen het moment is waarop de Ark door de Filistijnen wordt buitgemaakt. Dan wordt de triomferende kerk opgeheven als een banier.

Die gemeente heeft een koning, David geheten, en een profeet, vertegenwoordigd door Ezechiël, en Samuël, bij de omverwerping van Silo. De gemeente zal ook het priesterschap hebben, vertegenwoordigd door Jozef. De beproevingstijd van de zondagswet is de tijd waarin het vuur van de Heilige Geest zonder mate wordt uitgestort, zoals voorgesteld door het zevende zegel. Dat vuur vernietigt de mannen van naam die in opstand kwamen met Korach, Dathan, Abiram, Eli, Hofni, Pinehas en de opstandelingen van 1888.

Dat vuur zelf van de uitstorting van de Heilige Geest vormt de achtergrond van het drama van de zegevierende kerk. De kerk wordt vertegenwoordigd door koning David, de profeet Ezechiël en Jozef de priester. Die drie staan in het vuur dat de 250 vermaarde mannen vernietigt, zoals ook het vuur van Nebukadnezar de mannen vernietigde die de drie waardigen in de oven wierpen. Als de zegevierende kerk ziet de gehele wereld toe terwijl zij in de vurige oven worden geworpen, en plotseling verschijnt de Zoon van God met de profeet, priester en koning van de kerk — vertegenwoordigd door Sadrach, Mesach en Abednego. Vier dertigjarigen in de vurige oven, die de waarheid vertegenwoordigen dat de Godheid, verenigd met de mensheid, niet zondigt!

Korach, Dathan en Abiram, die ook Eli, Chofni en Pinehas zijn, vormen de vervalsing van de zegevierende gemeente, die is samengesteld uit een profeet, priester en koning. Die drie zijn Gideons 300, de drieduizend zielen op Pinksteren, de 300 Milleritische predikers, de driehonderd kaarten van 1843, die dertig jaar oud zijn wanneer de zondagswet komt en vuur uit de hemel neerdaalt. Bij Elia diende het vuur om onderscheid te maken tussen de ware en de valse profeten. Het vuur dat in Leviticus neerdaalt op de „achtste” dag, wanneer Aäron begint te dienen, verteert Aärons offer, dat het offer van Maleachi drie is, welgevallig zoals in vroegere jaren. Datzelfde vuur vernietigt hen die vreemd of onheilig vuur offeren, zoals voorgesteld door Chofni en Pinehas, de zonen van Aäron.

Wanneer God de ware profeet met Elia bevestigt, of de ware priester met Aäron, leidt het vuur tot de dood van de valse profeten van Baäl, die ook Hofni en Pinehas zijn. Hofni en Pinehas zijn de zonen van Aäron; zij zijn de laatste generatie van een verbondsvolk dat ten tijde van de zondagswet uit de mond van de Heer wordt uitgespuwd.

“Dit zijn niet de woorden van Zuster White, maar de woorden van de Heere, en Zijn boodschapper heeft ze aan mij gegeven om ze aan u te geven. God roept u ertoe op niet langer Hem tegen te werken. Veel onderricht werd gegeven aangaande mannen die beweren christen te zijn, terwijl zij de eigenschappen van Satan openbaren, in geest, woord en daad de voortgang van de waarheid tegenwerken, en ongetwijfeld het pad volgen waarop Satan hen leidt. In hun hardheid van hart hebben zij zich een gezag toegeëigend dat hun geenszins toebehoort en dat zij niet behoren uit te oefenen. Zo zegt de grote Leraar: ‘Ik zal omkeren, omkeren, omkeren.’ Mensen zeggen in Battle Creek: ‘De tempel des Heeren, de tempel des Heeren zijn wij,’ maar zij gebruiken vreemd vuur. Hun harten zijn niet verzacht en niet onderworpen door de genade van God.” Manuscript Releases, deel 13, 222.

Het „gewone vuur” is wat de zoon van Aäron gebruikte toen het priesterschap begon. Het getal „81” is een symbool van het priesterschap, en in Leviticus acht, vers één, worden de zeven dagen van reiniging en wijding van de priester uitgebeeld. Hun klederen worden weggenomen en vervangen door de gewaden van de hemelse Hogepriester, zoals uitgebeeld in Zacharia’s visioen van Jozua en de engel in hoofdstuk drie. De 300 in Zacharia worden voorgesteld als „mannen die tot een teken zijn”, want zij vertegenwoordigen in de geschiedenis het ogenblik waarop God de ongerechtigheden van Zijn volk wegneemt, namelijk de zondagswet, wanneer de gemeente wordt veranderd van strijdend in triomferend. Na zeven dagen van wijding begonnen zij op de achtste dag te dienen.

En gij zult gedurende zeven dagen de deur van de tent der samenkomst niet uitgaan, totdat de dagen uwer wijding voleindigd zijn; want zeven dagen lang zal hij u wijden. Leviticus 8:33.

Dag acht is een symbool van de achtste, die uit de zeven is; van Laodicea die in Filadelfia verandert; van de acht zielen op de ark van Noach; van de achtste dag van de besnijdenis; en van de achtste dag van de opstanding. Die dag is de zondagswet, wanneer de dodelijke wond van het pausdom wordt genezen, en het daarom, opgestaan, de achtste wordt, die uit de zeven is.

En het geschiedde op de achtste dag, dat Mozes Aäron en zijn zonen, en de oudsten van Israël riep. Leviticus 9:1.

Op de achtste dag begonnen de priesters hun dienst, maar de zonen van Aäron brachten „vreemd vuur” aan. Het adventisme beweert dat zij de tempel des Heeren zijn, en zuster White heeft die aanspraak als vreemd vuur aangemerkt. Het is niet alleen een leugen, maar vreemd vuur, in tegenstelling tot heilig vuur. Het heilige vuur is de boodschap van de Middernachtsroep, en het vreemde vuur is de vervalste boodschap van vrede en veiligheid, die de laatste boodschap zal zijn die verkondigd wordt door de stomme honden die weigerden te blaffen en een waarschuwingsboodschap te geven. In hoofdstuk negen brengt Aäron het offer, en vuur daalt neer uit de hemel en verteert het offer. Vervolgens brengen zijn twee goddeloze zonen vreemd vuur, en Gods vuur verteert hen.

En Aäron hief zijn hand op naar het volk en zegende hen; en hij daalde af, nadat hij het zondoffer, het brandoffer en de dankoffers had geofferd. Toen gingen Mozes en Aäron in de tent der samenkomst, en zij kwamen naar buiten en zegenden het volk; en de heerlijkheid des HEEREN verscheen aan het gehele volk. Daarop ging vuur uit van voor het aangezicht des HEEREN en verteerde op het altaar het brandoffer en het vet; toen heel het volk dit zag, juichten zij en vielen op hun aangezicht. En Nadab en Abihu, de zonen van Aäron, namen ieder zijn wierookvat, deden daarin vuur en legden daarop reukwerk, en brachten vreemd vuur voor het aangezicht des HEEREN, hetgeen Hij hun niet geboden had. Toen ging vuur uit van de HEERE en verteerde hen, zodat zij stierven voor het aangezicht des HEEREN. Leviticus 9:22–10:2.

De mannen van Battle Creek vormen het moderne Sanhedrin, dat meer vertrouwt op zijn kerkelijke structuur dan op de boodschap van de Getrouwe Getuige aan Laodicea. De Getrouwe Getuige aan Laodicea is Christus, en Hij verandert nooit; en Hij heeft altijd mannen naar Zijn eigen keuze gebruikt om de boodschap te brengen aan een volk dat de kenmerken van Laodicea openbaarde. Er is niets nieuws onder de zon.

Hij koos Mozes, die veertig jaar lang uitsluitend door God was opgeleid, evenals Jezus en zijn neef Johannes waren opgeleid. Hij koos Mozes, Christus en Johannes als voorbeelden van hen die buiten het formele onderwijssysteem waren gevormd. Nazareth vertegenwoordigt een symbool van een persoon die uitverkoren is, zoals de nieuwe nieuwlichters; Jones en Waggoner in de opstand van Minneapolis in 1888. Nazareth vertegenwoordigt de roeping en toewijding van een uitverkoren man, maar de uitverkoren man is een burger van een stad die met minachting wordt bejegend.

En Nathanaël zei tot hem: Kan uit Nazareth iets goeds komen? Filippus zei tot hem: Kom en zie. Johannes 1:46.

De stamelende tongen van Jesaja 28 vertegenwoordigen hen die uit Nazareth kwamen. Na de formalisering van Millers boodschap in 1831 werd de boodschap bekrachtigd door de vervulling van de profetie van de tweede wee, als voorafbeelding van de vervulling van een profetie van de derde wee op 9/11. Wij zullen in het volgende artikel de derde Messiaanse profetie behandelen.

„Drie nachten voordat het kantoor van de Review afbrandde, verkeerde ik in een zielsangst die met geen woorden te beschrijven is. Ik kon niet slapen. Ik liep de kamer op en neer en bad tot God om Zich over Zijn volk te ontfermen. Toen scheen het mij toe dat ik mij in het kantoor van de Review bevond, bij de mannen die de leiding over de instelling hadden. Ik trachtte tot hen te spreken en hen aldus te helpen. Iemand met gezag stond op en zei: ‘Gij zegt: De tempel des Heeren, de tempel des Heeren zijn wij; daarom hebben wij bevoegdheid dit te doen en dat te doen en nog iets anders te doen. Maar het woord van God verbiedt vele van de dingen die gij voorstelt te doen.’ Bij Zijn eerste komst reinigde Christus de Tempel. Vóór Zijn tweede komst zal Hij opnieuw de tempel reinigen. Hij was daar bezig de tempel te reinigen. Waarom? Omdat er handelswerk was binnengebracht en God was vergeten. Door gejaag hier en gejaag daar en gejaag weer elders was er geen tijd om aan de hemel te denken. De beginselen van Gods wet werden voorgehouden, en ik hoorde de vraag stellen: ‘Hoeveel van de wet hebt gij gehoorzaamd?’ Toen werd het woord gesproken: ‘God zal Zijn tempel in Zijn verontwaardiging reinigen en louteren.’”

„In de nachtgezichten zag ik een vlamvend zwaard uitgestrekt boven Battle Creek.

“Broeders, God meent het ernstig met ons. Ik wil u zeggen dat, indien na de waarschuwingen die in deze branden zijn gegeven de leiders van ons volk eenvoudig voortgaan, zoals zij in het verleden hebben gedaan, zichzelf te verheffen, God vervolgens de lichamen zal nemen. Zo zeker als Hij leeft, zal Hij tot hen spreken in een taal die zij onmogelijk kunnen misverstaan.

‘God ziet op ons toe om te zien of wij ons voor Hem zullen vernederen als kleine kinderen. Ik spreek deze woorden nu opdat wij in nederigheid en verbrijzeling tot Hem mogen komen en te weten mogen komen wat Hij van ons verlangt.’ Publishing Ministry, 170, 171.

„De boodschap voor deze tijd is niet: ‘De tempel des Heeren, de tempel des Heeren, de tempel des Heeren zijn wij.’ Wie neemt de Heere aan als vaten ter ere? — Zij die met Christus samenwerken; zij die de waarheid geloven, die de waarheid leven, die de waarheid verkondigen in al haar draagwijdte.” Review and Herald, 22 oktober 1903.

“Dit zijn niet de woorden van Zuster White, maar de woorden van de Heere, en Zijn boodschapper heeft ze mij gegeven om ze aan u te geven. God roept u op niet langer Hem tegen te werken. Er werd veel onderricht gegeven aangaande mannen die beweren christen te zijn, terwijl zij de eigenschappen van Satan openbaren, en in geest, woord en daad de voortgang van de waarheid tegenwerken, en stellig het pad volgen waarlangs Satan hen leidt. In hun hardheid van hart hebben zij gezag naar zich toegetrokken dat hun op geen enkele wijze toekomt en dat zij niet behoren uit te oefenen. Zegt de grote Leraar: ‘Ik zal omkeren, omkeren, omkeren.’ Mensen zeggen in Battle Creek: ‘De tempel des Heeren, de tempel des Heeren zijn wij,’ maar zij gebruiken gewoon vuur. Hun harten zijn niet verzacht en onderworpen door de genade van God.” Manuscript Releases, deel 13, 222.